

מחזור א' סיים לימודיו בשנת תשי"ב 1952

1

שם משפחה | שם פרטי

שם פרטי	שם משפחה	מ.ל.	מ.ת.	מ.א.	הערות
יריב	בן-אהרן	1			
גדעון	גורן	2			
פוריה	הנדוורגר	3			
גיורא	וינר	4			
עמוס	ויסקופ	1			עזב העירה (בן המשק)
שמעון	הלק	1			עבר לאפק (ילד חרוץ) - למי
ינעמי	כהן	5			
איתן	פטרקובסקי	6			
אמירה	בן-משה	2			עזבה העירה (בת המשק)
ידן	קצת	3			
ירוח	סטנברג	4			עזבה העירה (בת המשק)
		1	4	-	6

[Handwritten signature and notes]

מחזור א' - סיים לימודיו בשנת תשי"ב 1952

1. גיורא וינר
2. פוריה בירן-הנדורגר
3. עמוס לבנון-ויסקופ
4. אמירה פלק
5. שמעון חלק
6. נעמי משי-כהן
7. גדעון גורן
8. איציק מגן
9. דן קרן
10. רותי שטרנברג
11. יריב בן אהרון
12. איתן פטרקובסקי

גבעת התינים

יום א' כ"ה חשוון תשי"ב   יומן המשק מס. 469   13 ביולי 1952

עשרים שנות חייס ויצירה

... כך מצאה את הזארז קבוצת החברים, שיצאה באחד מזמני יונזי אה טעוי המחנה של קיבוץ צ"ב בחיפה, וענייהם ל"גבעת בואדי". חוצים ומחפשים את הגבעה של נ.ו., בין הגבעות המתנוממות מסביב, נדדנו טעו אילכה בחור החלוצה וכשגילינו אותה על פי סימני המפה אשר בידינו, נחכנסנו על פסגתה וידענו:

פה פינה ויחד לעתיד חיינו - לנו ולבנינו

ואלה הבנים והבנות העולים הערב לחכרות:

למשפחת החורשה	איתן	חזקנה ידיכם
של בנים בונים	אמירה	ביצורה
המצטרפים כיום	נדעון	עימדו על משמחה
חזו אלינו כשו-	גירא	הרעיון.
חפים שוים ליצי-	דן	היו כחומה בצורה
דה ולבנין -	יצחק	לקיבוץ
ב ר כ ה	יריב	ליסודותיו
ד ז ר	נעמי	לענכיו
ה א ב ו ח	עמוס	הלדיו.
רוח	פוריה	

ח ז ק ח ז ק   ש מע רן   ז נ ח ח ז ק

לענין זה... יחד - בחירות, באהבה, כבוד... כדרכה כשזה ובעצמאות יחידות. פחות כבוד... רוח ודעה כלל אנושיים ובאהבה ישראל סבא. יחד - בבניית הגוף הנמשך, חרות... זאון וערכי הברה מהפכית מהחדשה. פחות בידוע העולם ומנהגיו לחירות של... סבל ודיכוי, החקומות ומרי. איננו מנדישים לכם מגולי שיש מלוטש ואף לא... בית מגוי על חלו, החחלה היא של מהפכה וראשיתה של קפיצה נחשון. מן היאוס... האפט והשממה יצאנו לדרכנו, עשינו לעוד כוחנו כמחנינו להמשיך יחד אחכם,... כאשר לא עשה דוד לפנינו, הדורנו אותנו לפי המגמה ובאמת המידה היחסית. אנו... מסורים לכם הישב מזהיר בעצמתו והוכחה אמורים בנהו של האדם, עימדו על שר... נו והרחיקו האוח, אל תעצרו באפקים שהשבנו, כרו לכם אפקים וחבים יחדו... בודדים בודדנו וכו' להגוע לרובת הגוה עם הנזיהט ואחם זכיתם, הנכם הדור... הואשון שגור על אדמתו - האדמה שהכשירו הורכם בעלם וזקניכם בתפילותיהם... לא בידולו פרא הנכם, אלא המשך של שושלת עוזקה. זכרו - קידמה האדם וחכמתו... בחשמה, בהחמדה, בדעה ובנוכחות הקרובה העצמה, חברים אנו לכם גם בזה... בראשית הדור אהנו ולפניכם ההד לכבוש בעמל, באהבה, בדעה ובקרב, אם יודו...

לא ב
ולא נשב
המגן לב
אל מול
מטפחי ה
ילדי טי
הזו יחול
משימוש

למטי
בשרשיהם,
יסבו
ינטשו עו

יעמדו
רינה לחו

יעמדו
ומכוחמים
לבנבנים

ואל ה
האדם, הח
מקורב ב
ומעם אחד
ברגל ככד
על פניהם
עפולה, ק
בצוחא חנ
ו"החלוצי-
עדה ומפל
שניים ממ
נושאות י
מבליציה
ואשוויץ
בני שבט
אח המעגל
בוני מול

בלהקור
הילדים, ב
כפים - ו
אח גום ה
עולים לה

ועתה, חז
ומטפלות,
להם חיי
חמה תקופ
הנחשוני
פול ובגיו

יוד בע
לשירות המ
למילוי מצ

וחשב כ
במשימה ח
שחכבוש ב

גבעת-הימים

יום ו', ג באב הסי"ב יומן המשק מס. 470 25 ביולי 1952

ב'ח ג'י'ו ב'ל הע'ש'ר י'ם

השנה שולב בחג היוכל המאורע הגדול של הצטרפות קבוצת בנים ובנות כחברים למשק. המעמד החגיגי של עלייתם לחברות החקיים ביום א' כ' חמוץ, 13 ביולי, בחדר-אוכל מקושט בפרחים והמלא על גדותיו חברים, ילדים, נוער וילדים עולים. ישב בתוכנו גם יצחק טבנקין. כבר מהרגע הראשון שרו באולם התרוממות רוח יאוריית הגליגית בלתי רגילה. לאחר עשרים שנה של עלייתנו על הקרקע היה במעמד זה, הצטרפות קבוצת גדולה של בנים ובנות, אשר נולדו וחונכו במקום הזה, משום נחמה בתקופה הקשה העוברת עלינו. היה בזה גם תקווה שהקיבוץ, גם בזמנים של הורדת קרנו ע"י אויבים ומתנגדים, עומד על קרקע מוצקה וצועד לקראת עתיד מזהיר ובטוח.

לאחר שירת ההימנון פתח אריה את טאקסה.

הנכבד עומדים הערב לקבל לתוכנו קבוצת בנים ובנות שסיימו את י"ב השנים ושני נערים מחברת הנוער. אין זו הפעם הראשונה שילדים שלנו מתקבלים כחברים למשק, אולם יש ייחוד במעמד הזה. זוהי קבוצת הבנים, שנולדה במקום והתחנכה את ח"י השנים בבית, גדלה וצמחה עם החברה והמשק מן הימים הראשונים.

ערב זה הוא מאורע בחיינו. להורים, שמאחוריהם דרך ארוכה של עמל ויצירת נאמנות ומסירות ללא גבול לבנין ביתנו והאדרתו - להם זהו מאורע מסעיר את הנפש יש שכד לעמלם, יש המשך למפעל. לחברה כולה - יום גדול, כי מה מסמל יותר את היוניות ונצחונה של החברה הזאת מאשר העובדה, שילדים שנולדו וגודלו במקום הזה מצטרפים אליה, כשהם מעורים במשק ובענפיו ושלמים עם החברה - נפשוה-רעיונותיה.

בשם חברי המורים ברח את הקבוצה אליקום ובשם ההורים יונה גורן. לאחר מכן נשאו את זכרם יריב ונעמי.

יריב: "זהו ערב גדול בשביל כולנו. אנו מרגישים שבערב זה ובערבים דומים לו עומד למבחן מפעל גדול של דור חלוצים. בן הקיבוץ הוא פרי החינוך של הקולקטיב הקיבוצי - בעבודה, בהוי חיים, בבית-הספר, פרי עבודת נמלים של מורים ומטפלות. ראינו כמורים את שליחי החברה והיה ערך לעבודתם במידה שהחברה ראתה בהם את שליחיה. יש אומרים, שבני הקיבוץ גדלים בחממה, חיים אידיליים, שלווים. ואין הדבר כן. אין הקיבוץ חממה ואידיליה לא לחבריו ואף לא לילדיו. התנועה החלוצית נאבקה ונאבקה בכל התקופות וכל אחד מהמאבקים הללו הטביע את חותמו בנפשו. אנו זוכרים סכנות, מאורעות, חיפושי נשק ואת הפלמ"ח. התחנכנו לאור הפלמ"ח לאור הגבורה והמחנות. זה היה היסוד לחינוכו של בן הקיבוץ בחקופה שלנו. אמרנו - כשנגדל נהיה פלמחניקים ולכן זיעזע אותנו פירוק הפלמ"ח. פורקו החלוצים מוח שלנו, השאיפות והעתיד. זה היה זעזוע שחייב למחשבה ולהבנת ההתרחשויות מסביב."

היה גם זעזוע שני והפעם לא היינו פסיביים, היינו נקודת המוקד. מרכז מע-כח הפילוג היה הדור הצעיר ולנו ככיתה בוגרת היה תפקיד קובע בתוך חבוצת הי"ב. מול הפילוג התארגנו לתנועה. קמה חטיבת בני הקיבוץ-המאוחד. ולא במקרה קמה. היא הייתה אמצעי החגוננות של הקיבוץ. זוכה הפילוג, זוכה תוצאותיו שיצלנו

לעצמנו בקודח ואוח קיבוצית, של צרכיו וקיומו. היה צורך למלא את השורות ואז הלכנו למעברות. וכשהיתה מצוקה בישובים הצעירים פנינו גם לשם. חנועה הנוער בקיבוץ היא חלק אורגני מהחברה הקיבוצית, היא מכשיר שלה. חנועה הנוער החלוצית בעיה מנוגדת לחברתה, היא מגיע להגשמת מטרותיה ברגע שהיא חדלה להיות חנועה נוער. לא כן אצלנו, ובזה סוד ערכה ואפשרויותיה של החטיבת בני הקיבוץ. היא יכולה להיות חנועה מגשימה עוד בהיותה חנועה נוער, במסגרת החברה הקיבוצית ובסיועה. עם כניסתה לחברות למשק ולקיבוץ המאוחד, אנו מסיימים את שכבת הנוער-רים בחטיבה, אולם בזה לא חדלו בני הקיבוץ להיות אירגון חנועה. יש צורך, וישנה גם החלטה על כך, באירגון שלנו בצבא ומעבר לצבא - במשקים.

כניסתנו לחברות אינה אוטומטית, אינה ביטוי למוח ההתמד. עם החטיבה הגענו לישובים צעירים, מבודדים ובמצבים מאישיים. בפני כל אחד מאתנו עמדה השאלה - היכן מקומנו? נכון, בקיבוץ ותיק יכולים להיות גם אנשים שאינם נכונים או אינם מסוגלים ללכת לשוב צעיר. נכון הוא, כי בישוב ותיק יכולים ללכת לחיות נשוא ולא כנושא. אפשר להיות במשק ותיק ללא נשיאה בעול, אך אי אפשר לקיים משק ותיק ללא פעילות. אנו ראינו בכל ישוב של הקיבוץ המאוחד מישלם: במשגב-עם, במלכיה וגם... בגבסת-חיים. אלה שירדו ממשגב-עם ואלה שפילגו את גבעת-חיים עזבו מישלטים. יש וערכם של מישלטים נמדד במידת החשיבות, שמיחס להם המתגבר או האויב. וזה מה שקרה בשעת הפילוג והוקא במשקים המבוטטים.

עמדה בפנינו שאלה חבורה אחרת - חונכנו על עבודה עצמית. העבודה השכירה הייתה בשבילנו סתירה בין המטרה והדרך לבין המציאות. היתה בינינו רעם וחצי יוד ישנה, שלא יכול להיות בין קיבוץ חבר במשק שיש בו עבודה שכירה. יש בזה לא רק ביטוי לנאמנות מצפונית - יש בזה דאגה לחברה ולמשק. העובדה, שהעורר אצלנו ספק בדבר הברוחנו במשק, יש בה משום אהת אהרה חמור ביותר. ואם אנו מחקלים היום לחברות, הרי זה מתוך אמונה, שהגוף הזה בכוחות משותפים ומלוכדים, יתגבר על העבודה השכירה כפי שהתגבר על הפילוג. כל העבודה השכירה לגבי הקיבוץ איננה מטיה רגילה, היא איבוד שיווי המשקל. הגוף כולו על יסודותיו נעל בקודח הכובד של החיים בקיבוץ, המצאה ב"סודותיו", בבטחון, נעלמה ממנו.

לפני שנתיים, כערב דומה, עלו בניים לחברות במשקנו ואז נאמר ע"י אחד מן הנכנסים: "איני יודע להסביר לעצמי מדוע אהיה חבר דוק במשק הזה, בדרך ההתישבותית הזאת, אך זה ביהי ופה אחיה". אותו חבר איננו היום אתנו, הוא עזב את ביתו. ומתברר פעם נוספת, שהקשר של בין קיבוץ למולדתו, לביתה - לא עמד ולא יעמוד במבחנים ללא הקשר הרעיוני-האידיאלי.

לפני כשנה, במסיבה שהיתה ראשונה להחכנסות חברתנו לאחד הפילוג, אמר אחד החברות: "חדר-האכל שלנו החדר-הקוץ. תפסידנו עתה - למלאחד אוכל זה וחדר אוכל רבים אחרים". מאז הלפה שנה. מלאנו את חדר-האוכל שלנו בנוער וילדים זהו ההמשך למלך. אולם אין זה די בטוח, שנוכל לסמוך על ההמשך הזה באם לא נכנסו רעיונות. יש לשחרר את המשק שלנו מן הסתירות התמורות, שהביאה לחונכנו העבודה השכירה בעבודה, בהינן ובחברה, נשמור בנאמנות על עיקרון היסוד של העבודה העצמית.

העבודה היא מבחן החיים בחברה שלנו. נענינו לפי יכולתנו ועמדנו במבחן זה. הוכחה את יכולת עבודתנו בכל ענפי המשק החקלאי והחברתני על ההנסיחה לבורג ולמונע.

הערב אנו פולים לטוב חוש, גבוה יותר, במשק ובחברה. אנו חובעים את זכותנו לחידת כחורים במשק הזה. מלוגה אוחנו התגשמה המחייבת, שהקיבוץ נבחר בדרך הנכונה שלו. הערב אנו מצטרפים לחנועה שכל חיה בהיאכרות, במערכות, נכבד להבטיח, שאנו מביאים אתנו רצון, הנהיג ונכוונת לעמוד במבחנים העולמיים.

לעמית, אין צורך במשנתות על הנושאים ליום הנהיג. בתור בני משק אין לנו זכויות מיוחדות. דוק בשעת שהקיבוץ במשקו, הנהיג היא להצדיק עבודה קודמת לחברות. איני מבטלה את ערכנו. איננה, יש בכוחנו לעשות הנהיג ולעשנו בדרך-הנהיג בכל השטחים. בני הנהיג שגיאא שלא ביהתנו עומים את הנהיג.

אין אפשרות בערב זה לסכם 18 שנות חיים ואעמוד רק על כמה נקודות חלשות בחינוכנו. עד כה לא הושם הדגש על החינוך העיוני והפוליטי של הבנים. לא הרשו לנו להשתתף באסיפות. הכוונה הייתה אולי טובה, אך זו לא דרך. לא הסבירו לנו בצורה מקיפה ומעמיקה - מדוע הקומונה היא הדרך הצודקת ולא משטר חיים אחר. נערים בגיל 14 - 15 צריכים לדעת את המתרחש בקיבוץ, באוץ ובתנועת הפועלים. עלינו לדעת שגורח חיים זו - דרכנו היא, לא משום שנולדנו פה, אלא משום שזוהי הדרך.

הטיפול בנו מצד ההורים והמחנכים היה למעלה מן הנחוץ. אמנם נהנינו מזה, אך יש ברצוני להעיר, שאפשר היה להפנות חלק מהדאגה גם לשטחים אחרים.

קשה לראות אותנו עתה בחור חברי משק משום שבשנים הקרובות נהיה בצבא ושם ניבחן בחור לבוצה, כיחידים ובאנשי תנועה קיבוצית. בסמינו אמר טבנקין, שכל אחד מאתנו חייב להביא אחר 20 חברים נוספים. יהיה טוב אם נביא את עצמנו ועוד כמה. יהיה לנו בודאי קשה למעול ולהדרוך, מתוך הצבא, בחטיבת בני הקיבוץ, אך אני מקווה שישארו קשרים אמיצים.

בהזדמנות זו אני מברכת את 18 הילדים המצטרפים לכיחות י"א. ילדי בית-הספר ידעו לקרובם ונתמכה מזה עזרה רצינית למשק ולחברות הילדים. קשה להגדיר את ההרגשות בערב זה. עודני מרגישה צעירה, פחות או יותר, ואני אומרת זאת במיוחד לחבריינו הצעירים בבית-הספר. ידעו, עדיין אנו שייכים לכם אם גם נחשב מעתה כחברים במשק.

בן-אהרן סימל את האסיפה החגיגית במלים אלו:

"אנו מסכמים את האסיפה הזו. הננו מקווים שמעתה ואילך תהיה זאת אסיפה שנחיה קבועה במשקנו. מעתה נקיים מדי שנה את המצגה של קבלת בנים כחברים למשק ולש לקוות שמדי שנה יגל מספרם והשכבות הצעירות העשירה בשטח זה יותר מהשכבה הזו תיקה ויגדל מספר הבנים.

אני חש צורך לומר משהו לחברות שלנו, שסיפלו וסיפחו אותם. בן הקיבוץ אינו חניך המשפחה בלבד, הוא פרי של מאמץ קולקטיבי והמאמץ הוא בעיקרו של חברות וארוכה הושימה. אזכיר רק אותה מטפלת, אשר השקיעה בקבוצה הזאת מאהבתה הגדולה וגודל לבה וזה יקרין עוד בודאי בבנים שלנו.

אי אפשר לא להיות נרגש בערב זה. רבות בשנים התפללנו, שיגדל דור בריא מאתנו, משום, חזק וישר. אני חושב שהצלתנו. רבות בעיותינו וקשים יהיו המבחנים בעתיד של דורו הצעיר הזה, אבל ברכת האדמה בתקופה בהם ובנו. אדמת המולדת, זיעה העמל, פשטות החיים הצמיחו פרי גאה, יפה בגוף ובנפש. לא עשינו הכל ועשינו יותר מדי למענם. עשינו הכל כדי לתת דוגמה בחיים.

הבנים הפכו מתובעים לנחבעים. התב עיה הראשונה היא - תביעת המדינה לבטחונה חיינו עתה מעוררים. מחדש נשמעים אימים בגבולות ואנו שולחים את בנינו להתאמן בנשק להיות שומרי הבטחון ולוחמי החזית בשעת הצורך. זהו עומס גדול לכתף צעירה. אנו מגייסים אותם מספסל הלימודים, הם ייפגשו עם עולמות חדשים עם משטר ומשמעה ואני מקווה שיעמדו במבחן שהוא מבחן חיים לנו. אני מקווה שהנשק שלנו ישאר נשק הגן, נשק טהור לעם עצמאי במדינה עצמאית.

קבלת הבנים למשק היא פרידה מהם. לאחר ימים ספורים יעוף הגדול. יהיו מרוחקים חברותיה מאתנו ויהיה צורך מצידם באומץ כדי לשמור על ערכים ולא להפקירם. החברה שלנו חוגגת היום את יובל 20 שנה. אנו פותחים את החג בקבלת הבנים. זהו עידוד גדול לכולנו. אנו זקוקים גם למעט נחת. לחמנו, עבדנו, בנינו והיה לנו יסוד. אני סמון ובטוח שהיה לנו יסוד להאמין ולקוות, שחג זה יעבור עלינו כמלוא הכוח, כמלוא המחנה. אין בוכים על אבידות במערכה. מנינו לעתיד שיכלנו חברים בבית-העלמין ושיכלנו חברים, ייבדלו לחיים, מעבר לפס האסמלט. במשך 20 שנה שאלנו - כמה לשרה את הדי, אין לגאול אחרו, לקבצו וכיצה לעשותו לעם עובד ורגונה עולם סוציאליסטי נאמן.

(המשך בעמוד הבא)

הקיבוץ המאוחד הביא אותנו לדרך הזאת. התנועה הייתה עדיין זעירה ובאנו לקיבוץ המאוחד מלאי ספקות ונסיוננו עשה אותנו לקנאים לדרך הזאת ופני כמה היום, באשר הורמה היד עליה. יושב אחנו יצחק סבנקין. הוא קלט את ראשוני חברינו לקיבוץ המאוחד. הוא קיבל אותנו מסוייגים, מכופתרים וקצת הוביל אותנו ליום הזה, ליום ברית מחודשת עם בניו שגדלו בחוכמו, עם בניו שיסדו את חטיבת בני הקיבוץ. זו הזדמנות לומר לסבנקין: בעמלך, בלהט הקנאה לעצמאות יהודית וטועלית הבאת אותנו לדרך הזאת. אנו מברכים אותך ומתברכים בבנים ובנוח אלה. תזכה לימים ארוכים לנהוג במחנה הזה. יחי הקיבוץ המאוחד!"

בהצבעה נחבלו הבנים והבנות פה אחד כחברים למשק.

עם תום האסיפה נהרו כולם לדשא שלפני בית-התרבות כדי לחזות בהיקוד: "מעגל הגילים". היקודים נמשכו עד מאוחר בלילה.

בחכנית האמנוחה לאחר מסלבת היובל ביום שני - הופיעה המקלה בשני שירים. חברת הילדים וקדה את היקוד "הפרחת השממות", אשר כוצע בהדרכתה של טובה צימבל, היקוד הלהיב את כל רואיו ואת החלק האחרון וקדו הילדים פעמיים. כן הוצגו מערכונים משעשעים מהווי הקיבוץ בכימור של פתיה.

בערב השלישי בשבוע הוצגו לפני בית התרבות סרטי הקיבוץ, אשר כללו מפגנים מעצור בני הקיבוץ ואת הסרט "20 שנה לנען".

בערב רביעי בשבוע חונך המועדון של חברת הילדים. על הדשא המואר בין אולם "הפועל" והמועדון התכנסו כל הילדים וגם הרבה חברים כדי לציין את המאורע החשוב, שבחנכת המועדון המסודר והמשופר כהלכה. מטעם חברת הילדים דיברו נעמי מ. ואמירה. בשם המשק ברך את חברת הילדים יעקב קופלר, סיפר על המאמצים הרבים שהושקעו בסידורו של המועדון ואיחל לילדים חיים חברותיים ותרבותיים במקום ההתכנסות החדש. בחידון המעניין שנערך ע"י בנימין אלוש, השתתפו חברים וילדים.

היום השישי היה כולו "יום הילד". על הדשא והרחבה שמסביב לבית-התרבות צהלו ושמחו הילדים מכל הגילים על התענוגות והשעשועים הרבים שניתנו להם. היה זה "לונה פרק" על כל פרטיו ודקדוקיו עם חלוקת פרסים, החחרויות ועוד. הצחק וצהלת החדוה נמשכו עד מאוחר.

במסגרת תכנית החג נערכו שתי תערוכות. אחת בבית התרבות - "תערוכות ההישגים", אשר בזיאגרות, מספרים ותמונות סיפרה על הישגי המשק וענפיו במשך 20 שנה. פינה מיוחדת הוקדשה לנעדרים.

בתערוכה הושקעו מאמץ ומחשבה של חנן זיידוביץ ומיכל, אשר עמלו על סידורה מספר שבועות ואכן היא היתה מענינת ונאה ביותר. ביקרו במשך כל השבוע חברים, ילדים וגם אורחים רבים.

תערוכה מלאכת-יד של חברים וילדים הוצגה בכיתה ב'. היו בה מוצגים שונים ממלאכת עץ, מחכת, דיקמה, סריגה ועוד וכולה היתה מרהיבת-עין. היא טודדה ע"י החברות - רחל הדוי ומרים קפלן.

*****
 * לרחל ונחמן *
 * מזל טוב *
 * להולדת ח' ה *
 * *****